



איבי נתן:

**..להפדיע לעבודת
חיל - ה י ס !**

החילל האמץ אייבי נתן יצא שוב לדרך. הפעם הוא לא טס, אלא יצא באוניית-המוסיקה שלו לגבול המים הטריטוריאליים של ישראל לבנון, במטרה לשדר אל ליבותיהם של הניצים, שיחדלו לעשות מילחמה וית-חילו לעשות אהבה.

● **ספר די עץ הרפתקות הנסיעה שלך?**
בשבת בבוקר נסענו לגבול. כשהגעתי קרוב לצור, ראיתי את ספינות חיל-הים, והטלתי עוגן. הם אמרו לי לחזור לחיפה, שאלתי אותם למה, או הם אמרו לי שהם לא יכולים לתת לי פרוטקשן. אמרתי להם לא רוצה פרוטקשן. אמרו, אייבי, דחילק, אל תעשה בעיות, קיבלנו הוראות.

● **ואז חזרת לחיפה?**
לא! אמרתי להם שיש לי תקלה, ושאני נשאר בגבול. הספינות התרחקו, ואני שידרתי לפלנגיסטים. אחר כך, כשהספינות לא נראו בראדאר, הרמתי עוגן והתחלתי להפליג לביירות. נו, הספינה שלי נוסעת שישה מייל בשעה, הספינות שלהם נוסעות ארבעים מייל בשעה, אני לא יודע מאיפה יצאו, פיתאום ראיתי אותם לידי. אמרו לי: אייבי, אנחנו מבקשים שתחזור, אין לנו זמן לשמור עליך, ואתה בסכנה.

● **אתה לא חושב שהם צודקים? אתה לא חושב שאתה מפריע לעבודת חייליהם?**
הלוואי שהייתי יכול להפריע לחיל-הים ולחיל-האוויר ולשיריון, זה מה שאני רוצה לעשות. זו לא הדרך! דרך אלימות לא גניע לשום דבר! דרך מילחמה לא נפתור כלום!

● **וחוץ מזה, מה יש לנו לעזור לנוצרים עם כלי-מלחמה? לא הייתי נותן שאורח ישראלי יאבד אצבע בשביל עם אחר.**

● **איך אתה מציע לפתור את בעיית המשי-בר צפון לבנון?**
אני חושב שבגין צריך לנסוע לדמשק, וכך נפתור את כל הבעיות פעם אחת ולתמיד. את כל הבעיות של מדינת ישראל.



פיניה ירדן:

**..מי רוצה לשמוע
ה י ו ס ע ל י ?**

השבוע שמעתי סיפור מוזעזע. סופר לי כי לפנינה ירדן, אמו של אורון ירדן זיכרונו לברכה, נגנב הארנק. כשהוצע לה לפנות למישטרה, אמרה, כך סופר לי: לא, המישטרה עיפה מטלפן לבעיות שלי. טילפנתי לפנינה ירדן, העובדת במשרד-הנסיעות סמוך למערכת, וביקשתי ממנה אישור לסיפור. שאלתי אותה:

● **האומנם נגנב ארנקך?**
כן. הארנק נגנב ממישרד. אני מניחה שאחד השליחים המגיעים למישרד סגל-לב היכן אני שמה את הארנק, זגנב אותו. אחר-כך מצאנו את הארנק במדרגות. הכסף והתעודות נעלמו מתוכו.

● **האם סירבת לפנות למישטרה בטענה שהמישטרה עיפה מבעיותיך?**
להיפך, המישטרה התייחסה יוצא מהכלל. ברגע שהם שמעו שמדובר בי, הם הגיעו מיד. אבל הגידי לי, מי רוצה לשמוע היום על פגישה ירדן? אני בטוחה שאני כבר לא מעניינת היום איש, ודאי לא את קהל הקוראים שלך.

● **האם את מרגישה כך באמת?**
עוד מעט שנה, ואנחנו גוראינורא עייפים. אנשים ממשיכים לחיות, אני ממשיכה לחיות. אני עובדת כל יום עד חמש. אני חוששת קצת מפירסום שמי בעיתון. בכל פעם ששמנו מוזכר, כל המשוגעים והפסיכוסאטים של המדינה מתקשרים בכל מיני שעות ומטרידים אותנו.

● **האם הוטרדתם עליידי פסיכופאטים אחי רי שמסרתם את כלבו של אורון?**
היו שטילפנו והיו שקיללו אותי על כך שאני מוסרת את הכלב. איך אני מעזה, הם אמרו לי, לעשות דבר כזה. הטלפונים היו מגיעים בשתיים-שלוש לפנות בוקר.

● **ומה שדומה הכלב?**
התקשרתי כמה פעמים לבית בעליו החדשים. הם אמרו שהכלב מתנהג יפה. שהם אוהבים אותו, שטוב לו. עליונותו הטיבעית חזרה, והוא כבר אינו רץ כל בוקר לבית-הספר לחפש את אורון.



שמואל מיקוניס:

**..הייתי טוב-לב, ולא
נכנסתי להיסטוריה!**

מי שהיה מנהיג מק"י במשך שנים ארוכות, שמואל מיקוניס, גילה בשבוע שעבר כי מנהיג רק"ח, מאיר וילנר, הערים עליו, וחתם במקומו על מגילת-העצמאות. שאלתי אותו:

● **באיזה אופן הערים עליך וילנר?**
הוא עשה לי תרגיל ואמר לי שאיני מכיר את העניינים. לכן מוטב שהוא יחתום, כי הוא בקי בעניינים.

● **האומנם דא הבנת את העניינים?**
הייתי בבלגרד, עסקתי ברכישת נשק וחלפים, וניסיתי לשכנע את טיטו להעמיד לרשותנו 400 חיילים יהודיים למען עצמאותנו והגנת היישוב היהודי. חזרתי ארצה ב-13 במאי, וילנר, שהיה ממלא-מקומי, אמר שהיות הייתי בבלגרד איני מכיר את העניינים, ומוטב שהוא יחתום במקומי על מגילת-העצמאות.

● **מדוע הסכמת לך?**
מכיוון שהייתי טוב-לב, וגם הסכמתי לזה שהוא מכיר את העניינים הבירוקרטיים טוב ממני. לא הבנתי על מה הוא מבקש לחתום, לא הבנתי שתהיה לחתימה השלכה היסטורית.

● **מדוע שתקת צנ שנים?**
מכיוון שאסור היה לספר את זה, למרות שהבנתי שהוא הערים עלי בפירוש. אפילו המזכיר הראשון של הכנסת טעה וכתב שאני ממלא-מקומו של וילנר, בזמן שהוא היה ממלא-מקומי. אז שתקתי 33 שנים. מכיוון שלו הייתי מדבר, זה היה מתקבל קטנוני, ואסור היה לעסוק בקטנוניות כאלה.

● **מדוע גיזית את הסוד עכשיו?**
מכיוון שקיבלתי את אות-העצמאות, ושאלו אותי למה קיבלתי את אות-העצמאות בזמן שלא חתמתי על מגילת-העצמאות. לידי ישב השר היחיד שעוד חי מהמשלה הזמנית, השר בנטוב, או הסברתי לבנטוב מדוע אני מקבל את האות, ומדוע שתקתי במשך 33 שנים.